

28.11.

1. czytanie (Jr 33, 14-16)

Potomek Dawida będzie wymierzał sprawiedliwość

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza
Tak mówi Pan:

«Oto nadchodzą dni, kiedy wypełnię pomyślną zapowiedź, jaką obiecałem domowi izraelskiemu i domowi judzkiemu.

W owych dniach i w owym czasie wzbudzę Dawidowi potomstwo sprawiedliwe; będzie wymierzał prawo i sprawiedliwość na ziemi.

W owych dniach Juda dostąpi zbawienia, a Jerozolima będzie trwać bezpiecznie. To zaś jest imię, którym ją będą nazywać: Pan naszą sprawiedliwością».

Psalm (Ps 25 (24), 4-5. 8-9. 10 i 14 (R.: por. 1b))

Do Ciebie, Panie, wznoszę moją duszę

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, *
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.

Prowadź mnie w prawdzie według swych pouczeń, *

Boże i zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Do Ciebie, Panie, wznoszę moją duszę

Dobry jest Pan i łaskawy, *

dlatego wskazuje drogę grzesznikom.

Pomaga pokornym czynić dobrze, *

uczy ubogich dróg swoich.

Do Ciebie, Panie, wznoszę moją duszę

Wszystkie ścieżki Pana są pewne i pełne łaski *

dla strzegących Jego praw i przymierza.

Bóg powierza swe zamiary swoim czcicielom *

i objawia im swoje przymierze.

Do Ciebie, Panie, wznoszę moją duszę

2. czytanie (1 Tes 3, 12 – 4, 2)

Utwierdzenie w świętości na przyjście Chrystusa

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Tesaloniczan
Bracia:

Pan niech pomnoży was liczebnie i niech spotęguje miłość waszą nawzajem do siebie i do wszystkich, jaką i my mamy dla was; aby serca wasze utwierdzone zostały w nienagannej świętości wobec Boga, ojca naszego, na przyjście Pana naszego, Jezusa, wraz ze wszystkimi Jego świętymi.

Na koniec, bracia, prosimy was i napominamy w Panu Jezusie: zgodnie z tym, co od nas przejęliście o sposobie postępowania i podobania się Bogu – jak już zresztą postępujecie – stawajcie się coraz doskonalszymi! Wiedcie przecież, jakie nakazy daliśmy wam w imię Pana Jezusa.

Aklamacja (Ps 85 (84), 8)

Alleluja, alleluja, alleluja

Okaz nam, Panie, łaskę swoją

i daj nam swoje zbawienie.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 21, 25-28. 34-36)

Oczekiwanie na powtórne przyjście Chrystusa

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec huku morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku z mocą i wielką chwałą. A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie.

Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociężałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie spadł na was zniemacka jak potrzask. Przyjdzie on bowiem na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi.

Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym».

29.11.

1. czytanie (Iz 2, 1-5)

Pokój królestwa Bożego

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Widzenie Izajasza, syna Amosa, dotyczące Judy i Jerozolimy:

Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stać będzie mocno na szczycie gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną, mnogie ludy pójdą i rzekną:

«Chodźcie, wstąpmy na górę Pańską, do świątyni Boga Jakuba! Niech nas nauczycy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami. Bo Prawo pochodzi z Syjonu i słowo Pańskie – z Jerozolalem».

On będzie rozjemcą pomiędzy ludami i sędzią dla licznych narodów. Wtedy swe miecze przekują na lemiesz, a swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny. Chodźcie, domu Jakuba, postępujemy w światłości Pańskiej!

W roku A, gdy powyższe czytanie Iz 2, 1-5 zostało wykorzystane w 1 Niedzielę Adwentu, można odczytać następującą perykopę:

2. czytanie (Iz 4, 2-6)

Radość zbawionych

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

W owym dniu odróśli Pana stanie się ozdobą i chwałą, a owoc ziemi przepychem i krasą dla ocalałych z Izraela. I będzie tak: Ktokolwiek pozostał żywy na Syjonie i kto się ostał w Jerozalemie, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do Księgi Życia w Jerozalemie.

Gdy Pan obmyje brud Córy Syjońskiej i krew rozlaną w Jerozalemie oczyści powiewem sądu i podmuchem pożogi, wtedy Pan przyjdzie spocząć na całej przestrzeni góry Syjon i na tych, którzy się tam zgromadzą, we dniu jako obłok z dymu, w nocy jako olśniewający płomień ognia. Albowiem nad wszystkim chwała Pańska będzie osłoną i namiotem, by za dnia dać cień przed skwarem, ucieczkę zaś i schronienie przed nawałnicą i ulewą.

Psalm (Ps 122 (121), 1b-2. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 1bc))

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *

«Pójdźmy do domu Pana».

Już stoją nasze stopy *

w twoich bramach, Jerozalemie.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Do niego wstępują pokolenia Pańskie, *

aby zgodnie z prawem Izraela wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie, *

trony domu Dawida.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Proście o pokój dla Jerozalemu: *

Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.

Niech pokój panuje w twych murach, *

a pomyślność w twoich pałacach.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Ze względu na moich braci i przyjaciół *

będę wołał: «Pokój z tobą!»

Ze względu na dom Pana, Boga naszego, *

modlę się o dobro dla ciebie.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Aklamacja (Por. Ps 80 (79), 4)

Alleluja, alleluja, alleluja

Panie, Boże nasz, przyjdź, aby nas uwolnić,

okaż swoje oblicze, a będziemy zbawieni.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 8, 5-11)

Wielu ze Wschodu i Zachodu przyjdzie do królestwa niebieskiego

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Gdy Jezus wszedł do Kafarnaum, zwrócił się do Niego setnik i prosił Go, mówiąc: «Panie, sługa mój leży w domu sparalizowany i bardzo cierpi». Rzekł mu Jezus: «Przyjdę i uzdrowię go».

Lecz setnik odpowiedział: «Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: „idź!” – a idzie; drugiemu: „Przyjdź!” – a przychodzi; a słudze: „zrób to!” – a robi».

Gdy Jezus to usłyszał, zadziwił się i rzekł do tych, którzy szli za Nim: «Zaprawdę, powiadam wam: U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary. Lecz powiadam wam: Wielu przyjdzie ze Wschodu i z Zachodu i zasiądą do stołu z Abrahamem, Izaakim i Jakubem w królestwie niebieskim».

30.11.

01.12.

**1. czytanie (Iz 49, 1-6)
Ustanowię cię światłością dla pogan**

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Wyspy, posłuchajcie Mnie! Ludy najdalsze, uważajcie! Powołał Mnie Pan już z łona mej matki, od jej wnętrzości wspomniiał moje imię. Oстрым mieczem uczynił me usta, w cieniu swej ręki Mnie ukrył. Uczynił ze mnie strzałę zaostrzoną, utaił mnie w swoim koczanie. I rzekł mi: «Tyś Sługą moim, w tobie się rozślawię».

Ja zaś mówiłem: «Próżno się trudziłem, na darmo i na nic zużyłem me siły. Lecz moje prawo jest u Pana i moja nagroda u Boga mego. Wsławiłem się w oczach Pana, Bóg mój stał się moją siłą». A teraz przemówił Pan, który mnie ukształtował od urodzenia na swego Sługę, bym nawrócił do Niego Jakuba i zgromadził Mu Izraela.

I rzekł mi: «To zbyt mało, iż jesteś mi sługą dla podźwignięcia pokoleń Jakuba i sprowadzenia ocalałych z Izraela. Ustanowię cię światością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi».

**Psalm (Ps 19, 2-3. 4-5ab (R.: 5a))
Po całej ziemi ich głos się rozchodzi**

Niebiosa głoszą chwałę Boga, *
dzieło rąk Jego obwieszcza nieboskłon.

Dzień opowiada dniowi, *
noc nocy przekazuje wiadomość.

Po całej ziemi ich głos się rozchodzi
Nie są to słowa ani nie jest to mowa, *

których by dźwięku nie usłyszano:
Ich głos się rozchodzi po całej ziemi, *
ich słowa aż po krańce ziemi.

Po całej ziemi ich głos się rozchodzi

**2. czytanie (Rz 10, 9-18)
Wiara rodzi się ze słowa Chrystusa**

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Jeżeli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami do zbawienia.

Wszak mówi Pismo: «Żaden, kto wierzy w Niego, nie będzie zawstydzony».

Nie ma już różnicy między Żydem a Grekiem. Jeden jest bowiem Pan wszystkich. On to rozdziela swe bogactwa wszystkim, którzy Go wzywają. «Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony».

Jakże więc mieli wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? Jakże mieli uwierzyć w Tego, którego nie słyszeli? Jakże mieli usłyszeć, gdy im nikt nie głosił? Jakże mogliby im głosić, jeśli by nie zostali posłani? Jak to jest napisane: «Jak piękne stopy tych, którzy zwiastują dobrą nowinę».

Ale nie wszyscy dali posłuch Ewangelii. Izajasz bowiem mówi: «Panie, któż uwierzył temu, co od nas posłyszał?» Przeto wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa.

Pytam więc: Czy może nie słyszeli? Ależ tak: «Po całej ziemi rozszedł się ich głos, aż na krańce świata ich słowa».

Aklamacja (J 14, 6b i 9c)
Alleluja, alleluja, alleluja

Ja jestem drogą, prawdą i życiem;
Filipie, kto mnie widzi, widzi i Ojca.
Alleluja, alleluja, alleluja

**Ewangelia (Mt 4, 18-22)
Powołanie Apostołów**

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Gdy Jezus przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci, Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami.

I rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi».

Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim.

A gdy poszedł stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał.

A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

**1. czytanie (Iz 25, 6-10a)
Uczta mesjańska**

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Pan Zastępów przygotowuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win, z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win. Zedrze On na tej górze zasłonę, zapuszczoną na twarz wszystkich ludów, i całun, który okrywał wszystkie narody; raz na zawsze zniszczy śmierć. Wtedy Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza, zdejmie hańbę ze swego ludu na całej ziemi, bo Pan przyrzekł.

I powiedzą w owym dniu: Oto nasz Bóg, Ten, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi; oto Pan, w którym złożyliśmy naszą ufność; cieszymy się i radujemy z Jego zbawienia! Albowiem ręka Pana spocznie na tej górze.

**Psalm (Ps 23 (22), 1b-3a. 3b-4. 5. 6 (R.: por. 6cd))
Po wieczne czasy zamieszkać u Pana**

Pan jest moim pasterzem, †
niczego mi nie braknie, *

pozwała mi leżeć na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć, *
orzeźwia moją duszę.

Po wieczne czasy zamieszkać u Pana

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach *
przez wzgląd na swoją chwałę.

Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę, †
zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną. *

Kij Twój i laska pasterska są moją pociechą.

Po wieczne czasy zamieszkać u Pana

Stół dla mnie zastawiasz *
na oczach mych wrogów.

Namaszczasz mi głowę olejkami, *
kielich mój pełny po brzegi.

Po wieczne czasy zamieszkać u Pana

Dobroć i laska pójdą w ślad za mną *
przez wszystkie dni życia

i zamieszkać w domu Pana *
po najdłuższe czasy.

Po wieczne czasy zamieszkać u Pana

Aklamacja

Alleluja, alleluja, alleluja

Oto Pan przyjdzie, aby lud swój zbawić,
błogosławieni, którzy są gotowi wyjść Mu na spotkanie.
Alleluja, alleluja, alleluja

**Ewangelia (Mt 15, 29-37)
Jezus ociera łzy i daje cudowny pokarm**

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus przyszedł nad Jezioro Galilejskie. Wszedł na górę i tam siedział. I przyszły do Niego wielkie tłumy, mając z sobą chromych, ułomnych, niewidomych, niemych i wielu innych, i położyli ich u Jego stóp, a On ich uzdrowił. Tłumy zdumiewały się, widząc, że niemi mówią, ułomni są zdrowi, chromi chodzą, niewidomi widzą. I wielbiły Boga Izraela.

Lecz Jezus przywołał swoich uczniów i rzekł: «Żal Mi tego tłumu! Już trzy dni trwają przy Mnie, a nie mają, co jeść. Nie chcę ich puścić zgłodniałych, żeby ktoś nie zasłabł w drodze». Na to rzekli Mu uczniowie: «Skąd tu na pustkowiu weźmiemy tyle chleba, żeby nakarmić tak wielki tłum?» Jezus zapytał ich: «Ile macie chlebów?» Odpowiedzieli: «Siedem i parę rybek».

A gdy polecił tłumowi usiąść na ziemi, wziął siedem chlebów i ryby i odmówiwszy dziękczynienie, połamał, dawał uczniom, uczniowie zaś tłumom. Jedli wszyscy do syta, a pozostałych ułomków zebrano jeszcze siedem pełnych koszów.

02.12.

1. czytanie (Iz 26, 1-6)

Naród sprawiedliwy, dochowujący wierności wejdzie do królestwa Bożego

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

W ów dzień śpiewać będą tę pieśń w ziemi judzkiej:

«Miasto mamy potężne; on jako środek ocalenia umieścił mur i przedmurze. Otwórzcie bramy!

Niech wejdzie naród sprawiedliwy, dochowujący wierności; jego charakter stateczny Ty

kształtujesz w pokoju, w pokoju, bo Tobie zaufał.

Złóćcie nadzieję w Panu na zawsze, bo Pan jest wiekiustą skałą! Bo on poniżył przebywających na

szczytach, upokorzył miasto niedostępne, upokorzył je aż do ziemi, sprawił, że w proch runęło;

połęczą je nogi, nogi biednych i stopy ubogich»

Psalm (Ps 118 (117), 1bc i 8-9, 19-20, 21 i 25, 26-27a (R.: por. 26a))

Błogosławiony, idący od Pana, albo: Alleluja

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *

bo Jego łaska trwa na wieki.

Lepiej się uciekać do Pana, †

niż pokładać ufność w człowieku. *

Lepiej się uciekać do Pana,

niż pokładać ufność w księżkach.

Błogosławiony, idący od Pana, albo: Alleluja

Otwórzcie mi bramy sprawiedliwości, *

wejdę przez nie i podziękuję Panu.

Oto jest brama Pana, *

przez nią wejdą sprawiedliwi.

Błogosławiony, idący od Pana, albo: Alleluja

Dziękuję Tobie, że mnie wysłuchałeś *

i stałeś się moim zbawcą.

O Panie, Ty nas wybaw, *

pomyślność daj nam, o Panie!

Błogosławiony, idący od Pana, albo: Alleluja

Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie, *

błogosławimy wam z Pańskiego domu.

Pan jest Bogiem *

i daje nam światło.

Błogosławiony, idący od Pana, albo: Alleluja

Aklamacja (Por. Iz 55, 6)

Alleluja, alleluja, alleluja

Szukajcie Pana, gdy można Go znaleźć,

wzywajcie Go, gdy jest blisko.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 7, 21, 24-27)

Kto spełnia wolę Bożą, wejdzie do królestwa niebieskiego

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Nie każdy, kto mówi Mi: „Panie, Panie!”, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroprnym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony.

Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. i runął, a upadek jego był wielki».

03.12.

1. czytanie (Iz 29, 17-24)

W owym dniu oczy niewidomych będą widziały

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Tak mówi Pan Bóg:

«Czyż nie w krótkim już czasie Liban zamieni się w ogród, a ogród za bór zostanie uznany? W ów dzień głusi usłyszą słowa księgi, a oczy niewidomych, wolne od mroku i od ciemności, będą widziały. Pokorni wzmogą swą radość w Panu, i najubożsi rozweselą się w Świętym Izraela, bo nie stanie ciemności, z szydercą koniec będzie, i wytopieni zostaną wszyscy, co za złem gonią: którzy słowem przywodzą drugiego do grzechu, którzy w bramie stawiają sidła na sędziów i odprowadzają sprawiedliwego z niczym».

Dlatego tak mówi Pan, Bóg domu Jakuba, który odkupił Abrahama: «Odtąd Jakub nie będzie się rumienił ani oblicze jego już nie przyblednie, bo gdy ujrzy swe dzieci, dzieło mych rąk, wśród siebie, ogłosi imię moje jako święte. Wtedy czciciel będą Świętego Jakubowego i z bojaźnią szanować Boga Izraela. Dusze zbłąkane poznają mądrość, a szemrzący otrzymają pouczenie».

Psalm (Ps 27 (26), 1bcde, 4, 13-14 (R.: 1b))

Pan moim światłem i zbawieniem moim

Pan moim światłem i zbawieniem moim, *

kogo miałbym się lękać?

Pan obrócił mego życia, *

przed kim miałbym czuć trwogę?

Pan moim światłem i zbawieniem moim

O jedno tylko Pana proszę i o to zabiegam, †

żebym mógł zawsze przebywać w Jego domu *

po wszystkie dni mego życia,

abym kosztował słodyczy Pana, *

stale się radował Jego świątynią.

Pan moim światłem i zbawieniem moim

Pan moim światłem i zbawieniem moim

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana *

w krainie żyjących.

Oczekuj Pana, bądź mężny, *

nabierz odwagi i oczekuj Pana.

Pan moim światłem i zbawieniem moim

Aklamacja

Alleluja, alleluja, alleluja

Oto nasz Pan przyjdzie z mocą

i oświeci oczy sług swoich.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 9, 27-31)

Uzdrowienie niewidomych, którzy uwierzyli w Jezusa

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Gdy Jezus przechodził, ruszyli za Nim dwaj niewidomi, którzy wołali głośno: «Ulituj się nad nami,

Synu Dawida!» Gdy wszedł do domu, niewidomi przystąpili do Niego, a Jezus ich zapytał:

«Wierzycie, że mogę to uczynić?» Oni odpowiedzieli Mu: «Tak, Panie!»

Wtedy dotknął ich oczu, mówiąc: «Według wiary waszej niech wam się stanie». I otworzyły się

ich oczy, a Jezus surowo im przykazał: «Uważajcie, niech się nikt o tym nie dowie!» Oni jednak, skoro tylko wyszli, roznieśli wieść o Nim po całej tamtejszej okolicy.

04.12.

1. czytanie (Iz 30, 19-21. 23-26)
Bóg zlituje się nad swoim ludem

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Tak mówi Pan Bóg, Święty Izraela:

Zaiste, o ludu, który zamieszkuje Syjon w Jerozolimie, nie będziesz gorzko płakał. Rychło okaże ci on łaskę na głos twojej prośby. Ledwie usłyszysz, odpowie ci.

Choćby ci Pan dał chleb ucisku i wodę utrapienia, twój Nauczyciel już nie odstąpi, a oczy twoje patrzeć będą na twego Mistrza. Twoje uszy usłyszą słowa rozlegających się za tobą: «To jest droga, idźcie nią!», jeśli chciałbyś iść na prawo lub na lewo.

On zesle deszcz na zboże, którym obsiejiesz rolę, a pokarm z plonów ziemi będzie soczysty i pożywny. Twoje trzody będą się pasły w owym dniu na rozległych łąkach. Woły i osły obrabiające rolę żreć będą paszę dobrze przyprawioną, która została starannie przewiana.

Dojdzie do tego, że na każdej wysokiej górze i na każdym wyniosłym pagórku będą strumienie płynących wód na czas wielkiej rzezi, gdy padną warownie. Wówczas światło księżycy będzie jak światło słoneczne, a światło słońca będzie siedmiokrotne, jakby światło siedmiu dni, w dniu, gdy Pan opatrzy rany swego ludu i uleczy jego sińce po razach.

Psalm (Ps 147A (146), 1b-2. 3-4. 5-6 (R.: por. Iz 30, 18))
Szczęśliwi wszyscy, co ufają Panu

Chwalcie Pana, bo dobrze jest śpiewać psalmy Bogu, *
słodko jest Go wysławiać.
Pan buduje Jerozalem, *
gromadzi rozproszonych z Izraela.

Szczęśliwi wszyscy, co ufają Panu

On leczy złamanych na duchu *
i przewiązuje ich rany.
On liczy wszystkie gwiazdy *
i każdej imię nadaje.

Szczęśliwi wszyscy, co ufają Panu

Szczęśliwi wszyscy, co ufają Panu

Nasz Pan jest wielki i potężny, *
a Jego mądrość niewypowiedziana.
Pan dźwiga pokornych, *
karki grzeszników zgina do ziemi.

Szczęśliwi wszyscy, co ufają Panu
Aklamacja (Iz 33, 22)
Alleluja, alleluja, alleluja

Pan jest naszym sędzią, Pan naszym prawodawcą,
Pan naszym królem, on nas zbawi.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 9, 35 - 10, 1. 5a. 6-8)
Jezus lituje się nad znękanymi

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus obchodził wszystkie miasta i wioski. Nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Ewangelię o królestwie i leczył wszystkie choroby i wszystkie słabości.

A widząc tłumy, litował się nad nimi, bo byli znękanymi i porzuceni, jak owce niemające pasterza. Wtedy rzekł do swych uczniów: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo».

Wtedy przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i udzielił im władzy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie choroby i wszelkie słabości. Tych to dwunastu wysłał Jezus i dał im takie wskazania: «Idźcie do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głosźcie: Bliskie już jest królestwo niebieskie. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy. Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie».

05.12.

1. czytanie (Ba 5, 1-9)
W drodze do nowego Jerozalem

Czytanie z Księgi proroka Barucha

Odlóż, Jerozalem, szatę smutku i utrapienia swego, a przywdziej wspaniałe szaty chwały, dane ci na zawsze przez Pana. Przyoblecz się w płaszcz sprawiedliwości pochodzącej od Boga, wóź na głowę swą koronę chwały Przedwiecznego! albowiem Bóg chce pokazać wspaniałość swoją wszystkiemu, co jest pod niebem. Imię twe u Boga na wieki będzie nazwane: «Pokój sprawiedliwości i chwała pobożności».

Podnieś się, Jerozalem! Stań na miejscu wysokim, spojrzij na wschód, zobacz twe dzieci, zgromadzone na słowo Świętego od wschodu słońca aż do zachodu, rozradowane, że Bóg o nich pamiętał. Wyszli od ciebie pieszo, pędzeni przez wrogów, a Bóg przyprowadzi ich niesionych z chwałą, jakby na tronie królewskim. Albowiem postanowił Bóg zniżyć każdą górę wysoką, pagórki odwieczne, doły zasypać do zrównania z ziemią, aby bezpiecznie mógł kroczyć Izrael w chwale Pana.

Na rozkaz Pana lasy i drzewa pachnące oleniać będą Izraela. Z radością bowiem poprowadzi Bóg Izraela do światła swej chwały z właściwą sobie sprawiedliwością i miłosierdziem.

Psalm (Ps 126 (125), 1b-2b. 2c-3. 4-5. 6 (R.: por. 3a))
Pan Bóg uczynił wielkie rzeczy dla nas

Gdy Pan odmienił los Syjonu, *
wydawało się nam, że śnimy.
Usta nasze były pełne śmiechu, *
a język śpiewał z radości.

Pan Bóg uczynił wielkie rzeczy dla nas

Mówiono wtedy między narodami: *
«Wielkie rzeczy im Pan uczynił».
Pan uczynił nam wielkie rzeczy *
i radość nas ogarnęła.

Pan Bóg uczynił wielkie rzeczy dla nas

Odmierz znowu nasz los, o Panie, *
jak odmieniasz strumienie na Południu.
Ci, którzy we łzach sieją, *
żąć będą w radości.

Pan Bóg uczynił wielkie rzeczy dla nas

Idą i płaczą, *
niosąc ziarno na zasiew,
lecz powrócą z radością, *
niosąc swoje snopy.

Pan Bóg uczynił wielkie rzeczy dla nas

2. czytanie (Flp 1, 4-6. 8-11)
Bądźcie czysti i bez zarzutu na dzień Chrystusa

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Filipian

Bracia:

Zawsze, w każdej modlitwie, z radością zanoszę prośbę za was wszystkich – z powodu waszego udziału w szerzeniu Ewangelii od pierwszego dnia aż do chwili obecnej. Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa. Albowiem Bóg jest mi świadkiem, jak gorąco tęsknię za wami wszystkimi ożywiony miłością Chrystusa Jezusa.

A modłę się o to, by miłość wasza doskonaliła się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wycuciu dla oceny tego, co lepsze, abyście byli czysti i bez zarzutu na dzień Chrystusa, napełnieni plonem sprawiedliwości, który przynosimy przez Jezusa Chrystusa, na chwałę i cześć Boga.

Aklamacja (Łk 3, 4c. 6)
Alleluja, alleluja, alleluja

Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego;
wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 3, 1-6)
Wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Było to w piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara. Gdy Poncjusz Pilat był namiestnikiem Judei, Herod tetrarchą Galilei, brat jego Filip tetrarchą Iturei i Trachonitydy, Lizaniasz tetrarchą Abilenu; za najwyższych kapłanów Annasza i Kajfasza skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza, na pustyni.

Obchodził więc całą okolicę nad Jordanem i głosił chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów, jak jest napisane w księdze mów proroka Izajasza: «Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego! Każda dolina zostanie wypełniona, każda góra i pagórek zrównane, drogi kręte staną się prostymi, a wyboiste drogami gładkimi! I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże».

06.12.

1. czytanie (Iz 35, 1-10) Sam Bóg przyjdzie, aby nas zbawić

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Niech się rozweseli pustynia i spieczona ziemia, niech się raduje step i niech rozkwitnie! Niech wyda kwiaty jak lilie polne, niech się rozraduje, skacząc i wykrzykując z uciechy. Chwałą Libanu ją obdarzono, ozdobą Karmelu i Szaronu. Oni zobaczą chwałę Pana, wspaniałość naszego Boga. Pokrzepcie ręce osłabłe, wzmocnijcie kolana omdlałe! Powiedzcie małodusznym: «odważ! Nie bójcie się! Oto wasz Bóg, oto pomsta; przychodzi Boża odpłata; on sam przychodzi, by was zbawić».

Wtedy przejrzą oczy niewidomych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy wyskoczy jak jeleni i język niemych wesóło wykrzyknie. Bo trysną źródła wód na pustyni i strumienie na stepie; spieczona ziemia zmieni się w pojezierze, spragniony kraj w kryjówkach, gdzie legaly szakale – w trzcinę i sitowie.

Będzie tam droga czysta, którą nazwą drogą świętą. Nie przejdzie nią nieczysty, gdy odbywa podróż, i głupi nie będą się tam wałęsać. Nie będzie tam lwa, ni zwierz najbliższy nie wstąpi na nią ani się tam nie znajdzie, ale tamtędy pójdą wyzwoleni. Odkupieni przez Pana powrócą, przybędą na Syjon z radosnym śpiewem, ze szczęściem wiecznym na czołach; osiągną radość i szczęście, ustąpi smutek i wzdychanie

Psalm (Ps 85 (84), 9ab i 10. 11-12. 13-14 (R.: por. Iz 35, 4d)) Oto Bóg przyjdzie, ażeby nas zbawić

Będę słuchał tego, co Pan Bóg mówi: *
oto ogłasza pokój ludowi i swoim wyznawcom.
Zaprawdę, bliskie jest Jego zbawienie *
dla tych, którzy Mu cześć oddają, *
i chwala zamieszka w naszej ziemi.

Oto Bóg przyjdzie, ażeby nas zbawić

Oto Bóg przyjdzie, ażeby nas zbawić

Łaska i wierność spotkają się z sobą, *
ucalują się sprawiedliwość i pokój.
Wierność z ziemi wyrośnie, *
a sprawiedliwość spojry z nieba.

Oto Bóg przyjdzie, ażeby nas zbawić

Oto Bóg przyjdzie, ażeby nas zbawić

Pan sam szczęściem obdarzy, *
a nasza ziemia wyda swój owoc.
Sprawiedliwość będzie kroczyć przed Nim, *
a śladami Jego kroków zbawienie.

Oto Bóg przyjdzie, ażeby nas zbawić
Aklamacja
Alleluja, alleluja, alleluja

Oto przyjdzie Król, Pan ziemi,
i zdejmie z nas jarzmo niewoli.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 5, 17-26) Chrystus uzdrawia duszę i ciało

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Pewnego dnia, gdy Jezus nauczał, siedzieli tam też faryzeusze i uczeni w Prawie, którzy przysli z wszystkich miejscowości Galilei, Judei i z Jeruzalem. a była w Nim moc Pańska, tak że mógł uzdrawiać.

Wtem jacyś mężczyźni, niosąc na łożu człowieka, który był sparaliżowany, starali się go wnieść i położyć przed Nim. Nie mogąc w żaden sposób go przenieść z powodu tłumu, weszli na płaski dach i przez powałę spuścili go wraz z łożem na sam środek, przed Jezusem.

On, widząc ich wiarę, rzekł: «Człowieku, odpuszczone są ci twoje grzechy». Na to uczeni w Piśmie i faryzeusze poczęli się zastanawiać i mówić: «Kimże on jest, że wypowiada bluźnierstwa? Któż może odpuścić grzechy prócz samego Boga?»

Lecz Jezus przejrzał ich myśli i w odpowiedzi na nie rzekł do nich: «Co za myśli nurtują w sercach waszych? Cóż jest łatwiej powiedzieć: „Odpuszczone są ci twoje grzechy”, czy powiedzieć: „Wstań i chodź?»

Otóż żebyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów – rzekł do sparaliżowanego: «Mówię ci, wstań, weź swoje łoże i idź do domu!» I natychmiast wstał wobec nich, wzięt łoże, na którym leżał, i poszedł do swego domu, wielbiąc Boga.

Wtedy zdumienie ogarnęło wszystkich; wielbili Boga i pełni bojaźni mówili: «Przedziwne rzeczy widzieliśmy dzisiaj».

07.12.

1. czytanie (Iz 40, 1-11) Pan pocieszy swój lud

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

«Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud!» – mówi wasz Bóg.

«Przemawiajcie do serca Jeruzalem i wołajcie do niego, że czas jego służby się skończył, że nieprawość jego odpokutowana, bo odebrało z ręki Pana karę w dwójnasób za wszystkie swe grzechy».

Głos się rozlega: «Drogę Panu przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiach gościniec dla naszego Boga! Niech się podniosą wszystkie doliny, a wszystkie góry i pagórki obniżą; równiną niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną. Wtedy się chwala Pańska objawi, razem ją każdy człowiek zobaczy, bo usta Pańskie to powiedziały».

Głos się odzywa: «Wołaj!» – i rzekłem: «Co mam wołać?» – «Wszelkie ciało jest jak trawa, a cały wdzięk jego – jak polnego kwiatu. Trawa usycha, więdnie kwiat, gdy na nie wiatr Pana powieje. Prawdziwie, trawą jest naród. Trawa usycha, więdnie kwiat, lecz słowo Boga naszego trwa na wieki».

Wstąp na wysoką górę, zwiastunko dobrej nowiny na Syjonie! Podnieś mocno twój głos, zwiastunko dobrej nowiny w Jeruzalem! Podnieś głos, nie bój się! Powiedz miastom judzkim: «Oto wasz Bóg! Oto Pan Bóg przychodzi z mocą i ramię Jego dźwierży władzę. Oto Jego nagroda z Nim idzie i przed Nim Jego zapłata. Podobnie jak pasterz pasie on swą trzodę, gromadzi ją swoim ramieniem, jagnięta nosi na swej piersi, owce karmiące prowadził łagodnie».

Psalm (Ps 96 (95), 1-2. 3 i 10ac. 11-12. 13 (R.: por. Iz 40, 10a)) Oto nasz Pan Bóg przyjdzie z wielką mocą

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
śpiewaj Panu, ziemio cała.
Śpiewajcie Panu, sławcie Jego imię, *
każdego dnia głoście Jego zbawienie.

Oto nasz Pan Bóg przyjdzie z wielką mocą

Głoście Jego chwałę wśród wszystkich narodów, *
rozgłaszajcie Jego cuda pośród wszystkich ludów.
Głoście wśród ludów, że Pan jest królem, *
będzie sprawiedliwie sądził ludy.

Oto nasz Pan Bóg przyjdzie z wielką mocą

Niech się radują niebiosa i ziemia weseli, *
niech szumi morze i wszystko, co je napełnia.
Niech się cieszą pola i wszystko, co na nich rośnie, *
niech wszystkie drzewa w lasach wykrzykują z radości.

Oto nasz Pan Bóg przyjdzie z wielką mocą

Przed obliczem Pana, który już się zbliża, *
który już się zbliża, by osądzić ziemię.
On będzie sądził świat sprawiedliwie, *
a ludy według swej prawdy.

Oto nasz Pan Bóg przyjdzie z wielką mocą

Aklamacja
Alleluja, alleluja, alleluja

Blisko jest dzień Pana,
oto przyjdzie, aby nas zbawić.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 18, 12-14) Bóg nie chce zguby zbłąkanych

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Jak wam się zdaje? Jeśli ktoś posiada sto owiec i zabłąka się jedna z nich, to czy nie zostawi dziewięćdziesięciu dziewięciu na górach i nie pójdzie szukać tej, która się błąka? A jeśli mu się uda ją odnaleźć, zaprawdę, powiadam wam: cieszy się nią bardziej niż dziewięćdziesięciu dziewięciu tymi, które się nie zabłąkały».

Tak też nie jest wolą ojca waszego, który jest w niebie, żeby zginęło nawet jedno z tych małych».

08.12.

1. czytanie (Rdz 3, 9-15)

Wprowadzam nieprzyjaźń pomiędzy potomstwo twoje i potomstwo niewiasty

Czytanie z Księgi Rodzaju

Gdy Adam zjadł owoc z drzewa zakazanego, Pan Bóg zawołał na niego i zapytał go: „Gdzie jesteś?”

On odpowiedział: „Usłyszałem Twój głos w ogrodzie, przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się”.

Rzekł Bóg: „Któż ci powiedział, że jesteś nagi? Czy może zjadłeś z drzewa, z którego ci zakazałem jeść?”

Mężczyzna odpowiedział: „Niewiasta, którą postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z tego drzewa i zjadłem”.

Wtedy Pan Bóg rzekł do niewiasty: „Dlaczego to uczyniłaś?”

Niewiasta odpowiedziała: „Waż mnie zwiódł i zjadłam”.

Wtedy Pan Bóg rzekł do węża: „Ponieważ to uczyniłeś, bądź przeklęty wśród wszystkich zwierząt domowych i polnych; na brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po wszystkie dni twego istnienia. Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiądzy ci głowę, a ty zmiądysz mu piętę”.

**Psaln (Ps 98, 1-4)
Śpiewajcie Panu, bo uczynił cuda**

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
albowiem uczynił cuda.
Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica
i święte ramię Jego.

Śpiewajcie Panu, bo uczynił cuda

Pan okazał swoje zbawienie,
na oczach pogan objawił swoją sprawiedliwość.
Wspomnił na dobroć i na wierność swoją
dla domu Izraela.

Śpiewajcie Panu, bo uczynił cuda

Ujrzały wszystkie krańce ziemi
zbawienie Boga naszego.
Wolaj z radości na cześć Pana, cała ziemia,
cieszcie się, weselcie i grajcie.

Śpiewajcie Panu, bo uczynił cuda

**2. czytanie (Ef 1, 3-6, 11-12)
Bóg wybrał nas w Chrystusie przed założeniem świata**

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa; który napenił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyznach niebieskich - w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przez założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umilowanym. W Nim dostąpiliśmy udziału my również, z góry przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli po to, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu - my, którzyśmy już przedtem nadzieję złożyli w Chrystusie.

Aklamacja (Łk 1, 28)
Alleluja, alleluja, alleluja

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą,
błogosławionaś Ty między niewiastami.

Alleluja, alleluja, alleluja

**Ewangelia (Łk 1, 26-38)
Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą**

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja.

Anioł wszedł do Niej i rzekł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami”.

Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałoby znaczyć to pozdrowienie.

Lecz anioł rzekł do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca”.

Na to Maryja rzekła do anioła: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?”

Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”.

Na to rzekła Maryja: „Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!”

Wtedy odszedł od Niej anioł.

09.12.

**1. czytanie (Iz 41, 13-20)
Bóg jest odkupicielem**

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Ja, Pan, twój Bóg, ująłem twą prawicę, mówiąc ci: «Nie lękaj się, przychodzę ci z pomocą».

Nie bój się, robaczku Jakubie, nieboraku Izraelu! Ja cię wspomagam – mówi Pan – odkupicielem twoim – Święty Izraela. Oto Ja przemieniam cię w młockarskie sanie, nowe, o podwójnym rzędzie zębów: ty zmłócisz i pokruszysz góry, zamienisz pagórki w drobną sieczkę; ty je przewiejesz, a wicher je porwie i trąba powietrzna rozmiecie. Ty natomiast rozradujesz się w Panu, chlubić się będziesz w Świętym Izraela.

Nędzni i biedni szukają wody, a jej nie ma! Ich język wyszełł już z pragnienia. Ja, Pan, wysłucham ich, nie opuszczę ich Ja, Bóg Izraela. Każę wytrysnąć strumieniem na nagich wzgórzach i źródłom wód pośrodku nizin. Zamienię pustynię w pojezierze, a wyschniętą ziemię w wodotryski. Na pustyni zasadzę cedry, akacje, mirty i oliwki; rozkrzewię na pustkowię cyprysy, wiązy i bukszpan obok siebie. ażeby zobaczyli i poznali, rozważyli i pojęli wszyscy, że ręka Pańska to uczyniła, że Święty Izraela tego dokonał.

**Psaln (Ps 145 (144), 1bc i 9, 10-11, 12-13 (R.: por. 8))
Pan jest łagodny i bardzo łaskawy**

Będę Cię wielbił, Boże mój i Królu, *
i sławił Twoje imię przez wszystkie wieki.
Pan jest dobry dla wszystkich, *
a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.

Pan jest łagodny i bardzo łaskawy

Niech Cię wielbią, Panie, wszystkie Twoje dzieła *
i niech Cię błogosławią Twoi wyznawcy.
Niech mówią o chwale Twojego królestwa *
i niech głoszą Twoją potęgę.

Pan jest łagodny i bardzo łaskawy

Aby synom ludzkim oznajmić Twoją potęgę *
i wspaniałość chwały Twojego królestwa.
Królestwo Twoje królestwem wszystkich wieków, *
przez wszystkie pokolenia Twoje panowanie.

Pan jest łagodny i bardzo łaskawy
Aklamacja (Por. Iz 45, 8)
Alleluja, alleluja, alleluja

Niebiosa, spuście Sprawiedliwego jak rosę, niech jak deszcz spłynię z obłoków,
niech się otworzy ziemia i zrodzi Zbawiciela.

Alleluja, alleluja, alleluja

**Ewangelia (Mt 11, 11-15)
Nie ma większego człowieka od Jana Chrzciciela**

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus powiedział do tłumów:

«Zaprawdę, powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela. Lecz najmniejszy w królestwie niebieskim większy jest niż on. A od czasu Jana Chrzciciela aż dotąd królestwo niebieskie doznaje gwałtu, a zdobywają je ludzie gwałtowni. Wszyscy bowiem Prorocy i Prawo prorokowali aż do Jana. A jeśli chcecie uznać, to on jest Eliaszem, który ma przyjść. Kto ma uszy, niechaj słucha!»

1. czytanie (Iz 48, 17-19)
O, gdybyś zważał na me przykazania!

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Tak mówi Pan, twój Odkupiciel, Święty Izraela:

«Ja jestem Pan, twój Bóg, pouczający cię o tym, co pożyteczne, kierujący tobą na drodze, którą kroczysz. O, gdybyś zważał na me przykazania, stałby się pokój twój jak rzeka, a sprawiedliwość twoja jak morskie fale. Twoje potomstwo byłoby jak piasek, i jak jego ziarenka twoje latorośle. Nigdy nie usunięto by ani nie wymazano twego imienia sprzed mego oblicza!»

Psaln (Ps 1, 1-2. 3. 4 i 6 (R.: por. J 8, 12))
Dasz światło życia idącym za Tobą

Szczęśliwy człowiek,
 który nie idzie za radą występnych, †
 nie wchodzi na drogę grzeszników *
 i nie zasiada w gronie szyderców,
 lecz w Prawie Pańskim upodobał sobie *
 i rozmyśla nad nim dniem i nocą.

Dasz światło życia idącym za Tobą

On jest jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, *
 które wydaje owoc w swoim czasie.
 Liście jego nie więdną, *
 a wszystko, co czyni, jest udane.

Dasz światło życia idącym za Tobą

Co innego grzesznicy: *
 są jak plewa, którą wiatr rozmiata.
 Albowiem droga sprawiedliwych jest Panu znana, *
 a droga występnych zaginie.

Dasz światło życia idącym za Tobą

Aklamacja
 Alleluja, alleluja, alleluja

Przyjdzie Pan, Księżę pokoju,
 wyjdźcie Mu na spotkanie.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 11, 16-19)
Ci, którzy odrzucili Jana Chrzciciela, nie przyjmą Chrystusa

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus powiedział do tłumów:

«Z kim mam porównać to pokolenie? Podobne jest do przesiadających na rynku dzieci, które głośno przymawiają swym rówieśnikom: „Przygrywaliśmy wam, a nie tańczyliście; biadaliśmy, a wy nie zawodziliście”. Przyszedł bowiem Jan, nie jadł ani nie pił, a oni mówią: „Zły duch go opętał”. Przyszedł Syn Człowieczy, je i pije, a oni mówią: „Oto żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników”. A jednak mądrość usprawiedliwiona jest przez swe czyny».

1. czytanie (Syr 48, 1-4. 9-11)
Eliasz przyjdzie powtórnie
Czytanie z Mądrości Syracha

Powstał Eliasz, prorok jak ogień, a słowo jego płonęło jak pochodnia. On głód na nich sprowadził, a swoją gorliwością zmniejszył ich liczbę. Słowem Pańskim zamknął niebo, z niego również trzy razy sprowadził ogień.

Jakże wsławiony jesteś, Eliasz, przez swoje cuda i któż się może pochwalić, że do ciebie jest podobny? Ty, który zostałeś wzięty w wirze ognia, na wozie zaprzężonym w ogniste rumaki. O tobie napisano w karceniach dotyczących przyszłości, że masz uśmierzyć gniew, zanim zapłonie, by zwrócić serce ojca do syna i pokolenia Jakuba odnowić.

Szczęśliwi, którzy cię widzieli, i ci, którzy w miłości posnęli, albowiem i my na pewno żyć będziemy.

Psaln (Ps 80 (79), 2ac i 3b. 15-16. 18-19 (R.: por. 4))
Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie

Ułysz, Pasterzu Izraela, *
 Ty, który zasiadasz nad cherubami!
 Wzbudź swą potęgę *
 i przyjdź nam z pomocą.
 Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie
 Powróć, Boże zastępów, *
 wejrzyj z nieba, spójrz i nawiedz tę winorośl.
 Chroń to, co zasadziła Twoja prawica, *
 latorośl, którą umocniłeś dla siebie.
 Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie
 Wyciągnij rękę nad mężem Twej prawicy, †
 nad synem człowieczym, *
 którego umocniłeś w swej służbie.
 Już więcej nie odwrócimy się od Ciebie, *
 daj nam nowe życie, a będziemy Cię chwaliłi.
 Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie
 Aklamacja (Łk 3, 4c. 6)
 Alleluja, alleluja, alleluja

Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego;
 wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.
 Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 17, 10-13)
Eliasz już przyszedł, a nie poznali go

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza
 Kiedy schodzili z góry, uczniowie zapytali Jezusa:
 «Czemu uczeni w Piśmie twierdzą, że najpierw musi przyjść Eliasz?»
 on odparł: «Eliasz istotnie przyjdzie i wszystko naprawi. Lecz powiadam wam: Eliasz już przyszedł, a nie poznali go i postąpili z nim tak, jak chcieli. Tak i Syn Człowieczy ma od nich cierpieć». Wtedy uczniowie zrozumieli, że mówił im o Janie Chrzcicielu.

12.12.

1. czytanie (So 3, 14-17) Bóg jest wśród swojego ludu

Czytanie z Księgi proroka Sofoniasza

Wyśpiewuj, Córo Syjońska! Podnieś radosny okrzyk, Izraelu! Ciesz się i wesel z całego serca, Córo Jeruzalem! Oddał ci Pan wyroki na ciebie, usunął twego nieprzyjaciela; Król Izraela, Pan, jest pośród ciebie, nie będziesz już bała się złego.

Owego dnia powiedzą Jeruzolimie: «Nie bój się, Syjonie! Niech nie słabną twe ręce!» Pan, twój Bóg, jest pośród ciebie, Mocarz, który zbawia, uniesie się weselem nad tobą, odnowi cię swoją miłością, wzniesie okrzyk radości.

Psalm (Iz 12, 2. 3 i 4bcd. 5-6 (R.: por. 6)) Głośmy z weselem: Bóg jest między nami

Oto Bóg jest moim zbawieniem! *
Jemu zaufam i bać się nie będę.
Pan jest moją pieśnią i mocą, *
i on stał się moim zbawieniem.

Głośmy z weselem: Bóg jest między nami

Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *
ze źródeł zbawienia.

Chwalcie Pana, wzywajcie Jego imienia! †
Ukażcie narodom Jego dzieła, *
przypominajcie, że Jego imię jest chwalebne.

Głośmy z weselem: Bóg jest między nami

Śpiewajcie Panu, bo czynów wspaniałych dokonał! *
i cała ziemia niech o tym się dowie.
Wznoś okrzyki i wołaj radośnie, mieszkanko Syjonu, *
bo wielki jest wśród ciebie Święty Izraela.

Głośmy z weselem: Bóg jest między nami

2. czytanie (Flp 4, 4-7) Pan jest blisko

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Filipian

Bracia:

Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech będzie znana wszystkim ludziom wasza wyrozumiała łagodność: Pan jest blisko!

O nic się już nie martwcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganu z dziękczynieniem. a pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Aklamacja (Iz 61, 1)
Alleluja, alleluja, alleluja

Duch Pański nade mną,
posłał mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 3, 10-18) Zapowiedź nowego chrztu

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Gdy Jan nauczał nad Jordanem, pytały go tłumy: «Cóż mamy czynić?» On im odpowiadał: «Kto ma dwie suknie, niech się podzieli z tym, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni».

Przyszli także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i rzekli do niego: «Nauczycielu, co mamy czynić?» On im powiedział: «Nie pobierajcie nic więcej ponad to, co wam wyznaczono».

Pytali go też i żołnierze: «a my co mamy czynić?» On im odpowiedział: «Na nikim pieniędzy nie wymuszajcie i nikogo nie uciskajcie, lecz poprzestawajcie na waszym żołdzie».

Gdy więc lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w swych sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: «Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemka u sandałów. On będzie was chrzczył Duchem Świętym i ogniem. Ma on wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omlotu: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym».

Wiele też innych napomnień dawał ludowi i głosił dobrą nowinę.

13.12.

1. czytanie (Lb 24, 2-7. 15-17a) Wschodzi Gwiazda z Jakuba

Czytanie z Księgi Liczb

Gdy Balaam podniósł oczy i zobaczył Izraela rozłożonego obozem według swoich pokoleń, ogarnął go duch Boży i zaczął głosić swoje pouczenie, mówiąc:

«Wyroczenia Balaama, syna Beora; wyroczenia męża, który wzrok ma przenikliwy; wyroczenia tego, który słyszy słowa Boże, który ogląda widzenie Wszchemocnego, który pada, a oczy mu się otwierają.

Jakubie, jakże piękne są twoje namioty, mieszkania twoje, Izraelu: Niby szerokie doliny potoków, niby ogrody nad brzegami strumieni lub niby aloes, który Pan sadził, niby cedry nad wodami. Płynie woda z jego wiader, a zasiew jego ma wilgoć obfitą; król jego wiele mocniejszy niż Agag, królestwo jego w górę wyniesione».

I wygłosił swoje pouczenie, mówiąc: «Wyroczenia Balaama, syna Beora; wyroczenia męża, który wzrok ma przenikliwy; wyroczenia tego, który słyszy słowa Boże, a w wiedzy Najwyższego ma udział, który ogląda widzenie Wszchemocnego, który pada, a oczy mu się otwierają.

Widzę go, lecz jeszcze nie teraz, dostrzegam go, ale nie z bliska: Wschodzi Gwiazda z Jakuba, a z Izraela podnosi się berło».

Psalm (Ps 25 (24), 4-5. 6 i 7bc. 8-9 (R.: 4b)) Naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, *
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.
Prowadź mnie w prawdzie według swych pouczeń, *
Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami

Wspomnij na swoje miłosierdzie, Panie, *
na swoją miłość, która trwa od wieków.
Tylko o mnie pamiętaj w swoim miłosierdziu, *
ze względu na dobroć Twą, Panie.

Naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami

Dobry jest Pan i łaskawy, *
dlatego wskazuje drogę grzesznikom.
Pomaga pokornym czynić dobrze, *
uczy ubogich dróg swoich.
Aklamacja (Ps 85 (84), 8)
Alleluja, alleluja, alleluja

Okaż nam, Panie, łaskę swoją
i daj nam swoje zbawienie.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 21, 23-27) Skąd pochodził chrzest Janowy?

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Gdy Jezus przyszedł do świątyni i nauczał, przystąpili do Niego arcykapłani i starsi ludu, pytając: «jakim prawem to czynisz? i kto Ci dał tę władzę?»

Jezus im odpowiedział: «Ja też zadam wam jedno pytanie: jeśli odpowiecie Mi na nie, i Ja powiem wam, jakim prawem to czynię. Skąd pochodził chrzest Janowy: z nieba czy od ludzi?»

Oni zastanawiali się między sobą: «Jeśli powiemy: „z nieba”, to nam zarzuci: „Dlaczego więc nie uwierzyliście mu?” A jeśli powiemy: „od ludzi”, to boimy się tłumu, bo wszyscy uważają Jana za proroka».

Odpowiedzieli więc Jezusowi: «Nie wiemy». On również im odpowiedział: «Zatem i Ja wam nie powiem, jakim prawem to czynię»

14.12.

1. czytanie (So 3, 1-2. 9-13) Bóg obiecuje zbawienie pokornym

Czytanie z Księgi proroka Sofoniasza

Biada buntowniczemu i splugawionemu miastu, co stosuje ucisk! Nie słucha głosu i nie przyjmuje ostrzeżenia, nie ufa Panu i nie przybliży się do swego Boga.

Wtedy przywrócę narodom wargi czyste, aby wszyscy wzywali imienia Pana i służyli Mu jednomyślnie. Z tamtej strony rzek Kusz wielbiciele moi – moi rozproszeni – dar Mi przyniosą.

W dniu tym nie będziesz się wstydzić wszystkich twoich uczynków, przez które dopuściłaś się względem Mnie niewierności; usunę bowiem wtedy spośród ciebie pysznych samochwalców twoich, i nie będziesz się więcej wywyższać na świętej mej górze. I zostawię pośród ciebie lud pokorny i biedny, a szukać będą schronienia w imieniu Pana. Reszta Izraela nie będzie czynić nieprawości ani wypowiadać kłamstw. I nie znajdzie się w ich ustach zwodniczy język, gdy paść się będą i wylegiwać, a nie będzie nikogo, kto by ich przestraszył.

Psalm (Ps 34 (33), 2-3. 6-7. 17-18. 19 i 23 (R.: por. 7a)) Biedak zawołał i Pan go wysłuchał

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, *
Jego chwała będzie zawsze na moich ustach.
Dusza moja chlubi się Panem, *
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Biedak zawołał i Pan go wysłuchał

Biedak zawołał i Pan go wysłuchał

Spojrzenie na Niego, a rozpromienicie się radością, *
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.
Oto zawołał biedak i Pan go usłyszał, *
i uwolnił od wszelkiego ucisku.

Biedak zawołał i Pan go wysłuchał

Pan zwraca swe oblicze przeciw zło czyniącym, *
by pamięć o nich wymazać z ziemi.
Pan słyszy wołających o pomoc *
i ratuje ich od wszelkiej udręki.

Biedak zawołał i Pan go wysłuchał

Pan jest blisko ludzi skruszonych w sercu, *
ocala upadłych na duchu.
Pan odkupi dusze sług swoich, *
nie zazna kary, kto się do Niego ucieka.

Biedak zawołał i Pan go wysłuchał

Aklamacja
Alleluja, alleluja, alleluja

Przyjdź, Panie, a nie zwlekaj,
odpuść grzechy swojego ludu.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 21, 28-32) Grzesznicy uwierzyli Janowi

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu: «Co myślicie? Pewien człowiek miał dwóch synów. Zwrócił się do pierwszego i rzekł: „Dziecko, idź i pracuj dzisiaj w winnicy”. Ten odpowiedział: „Idę, panie!”, lecz nie poszedł. Zwrócił się do drugiego i to samo powiedział. Ten odparł: „Nie chcę”.

Później jednak opamiętał się i poszedł. Który z tych dwóch spełnił wolę ojca?» Mówią Mu: «Ten drugi».

Wtedy Jezus rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Celnicy i nierządnicy wchodzą przed wami do królestwa niebieskiego. Przyszedł bowiem do was Jan drogą sprawiedliwości, a wy mu nie uwierzyliście. Uwierzyli mu zaś celnicy i nierządnicy. Wy patrzyliście na to, ale nawet później nie opamiętaliście się, żeby mu uwierzyć».

15.12.

1. czytanie (Iz 45, 6b-8. 18. 21b-25) Niebios, spuście Sprawiedliwego

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

«Ja jestem Pan i nikt poza Mną. Ja czynię światło i stwarzam ciemności, sprawiam pomyślność i stwarzam niedole. Ja, Pan, czynię to wszystko.

Niebios, wysączcie z góry sprawiedliwość i niech obłoki z deszczem ją wyleją! Niechaj ziemia się otworzy, niech zbawienie wyda owoc i razem wszędzie sprawiedliwość!

Ja, Pan, jestem tego Stwórcą». Albowiem tak mówi Pan, Stworzyciel nieba, on Bogiem, który ukształtował i wykonał ziemię, który ją mocno osadził, który nie stworzył jej bezładną, lecz przysposobił na mieszkanie: «Ja jestem Pan, i nie ma innego. Czyż nie Ja jestem Pan, a nie ma innego Boga oprócz Mnie? Bóg sprawiedliwy i zbawiający nie istnieje poza Mną. Nawróćcie się do Mnie, by się zbawić, wszystkie krańce świata, bo Ja jestem Bogiem, i nikt inny!

Przysięgam na siebie samego, z moich ust wychodzi sprawiedliwość, słowo nieodwołalne. Tak, przede Mną się zegnę wszelkie kolano, wszelki język na Mnie przysięgać będzie, mówiąc: „Jedynie u Pana jest sprawiedliwość i moc”. Do Niego przyjdą zawstydzeni wszyscy, którzy się na Niego zżymali. W Panu uzyska swe prawo i chwały dostąpi całe plemię Izraela».

Psalm (Ps 85 (84), 9ab i 10. 11-12. 13-14 (R.: por. Iz 45, 8)) Sprawiedliwego spuście nam, niebios

Będę słuchał tego, co Pan Bóg mówi: *
oto ogłasza pokój ludowi i swoim wyznawcom.
Zaprawdę, bliskie jest Jego zbawienie ł
dla tych, którzy Mu cześć oddają, *
i chwała zamieszka w naszej ziemi.

Sprawiedliwego spuście nam, niebios

Sprawiedliwego spuście nam, niebios

Łaska i wierność spotkają się z sobą, *
ucałują się sprawiedliwość i pokój.
Wierność z ziemi wyrośnie, *
a sprawiedliwość spojrzy z nieba.

Sprawiedliwego spuście nam, niebios

Sprawiedliwego spuście nam, niebios

Pan sam szczęściem obdarzy, *
a nasza ziemia wyda swój owoc.
Sprawiedliwość będzie kroczyć przed Nim, *
a śladami Jego kroków zbawienie.

Sprawiedliwego spuście nam, niebios
Aklamacja (Por. Iz 40, 9-10)
Alleluja, alleluja, alleluja

Podnieś mocno twój głos, zwiastunko dobrej nowiny,
oto Pan Bóg przyjdzie z mocą.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 7, 18b-23) Na Chrystusie spełniają się proroctwa

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Jan przywołał do siebie dwóch spośród swoich uczniów i posłał ich do Jezusa z zapytaniem: «Czy Ty jesteś Tym, który ma przyjść, czy też innego mamy oczekiwać?»

Gdy ludzie ci zjawili się u Jezusa, rzekli: «Jan Chrzcielca przysłał nas do Ciebie z zapytaniem: Czy Ty jesteś Tym, który ma przyjść, czy też innego mamy oczekiwać?»

W tym właśnie czasie Jezus wielu uzdrowił z chorób, dolegliwości i uwolnił od złych duchów; także wielu niewidomych obdarzył wzrokiem. Odpowiedział im więc: «Idźcie i donieście Janowi to, co widzieliście i słyszeliście: Niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci zostają oczyszczeni i głusi słyszą; umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się Ewangelię. A błogosławiony jest ten, kto nie zwątpi we Mnie».

16.12.

1. czytanie (Iz 54, 1-10) Pan Bóg dotrzyma Przymierza

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Śpiewaj z radości, niepełna, która nie rodziła, wybuchnij weselem i wykrzykuj, która nie doznała bólów porodu! Bo liczniejsi są synowie porzuconej niż synowie mającej męża, mówi Pan. Poszerz przestrzeń twego namiotu, rozciągnij płótna twego mieszkania, nie krępuj się, wydłuż twe sznury, wbij mocno twe paliki! Bo się rozprzestrzenisz na prawo i lewo, twoje potomstwo posiędzie narody oraz zaludni opuszczone miasta.

Nie lękaj się, bo już się nie zawstydzisz, nie wstydź się, bo już nie doznasz pohańbienia. Raczej zapomnisz o wstydzie twej młodości. I nie wspomnisz już hańby twego wdowieństwa. Bo małżonkiem twym jest twój Stworzyciel, któremu na imię – Pan zastępów; odkupicielem twym – Święty Izraela, nazywają Go Bogiem całej ziemi.

Zaiste, jak niewiastę porzuconą i zgnębiającą na duchu wezwał cię Pan. I jakby do porzuconej żony młodości mówi twój Bóg: «Na krótką chwilę porzuciłem cię, ale z ogromną miłością cię przygarnę. W przystępie gniewu ukryłem przed tobą na krótko swe oblicze, ale w miłości wieczystej nad tobą się ulitowałem, mówi Pan, twój odkupiciel.

Dzieje się ze Mną tak, jak za dni Noego, kiedy przysięgłem, że wody Noego nie spadną już nigdy na ziemię; tak teraz przysięgam, że się nie rozjątrzę na ciebie ani cię gromić nie będę. Bo góry mogą się poruszyć i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi ciębie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju», mówi Pan, który ma litość nad tobą.

Psalm (Ps 30 (29), 2 i 4. 5-6. 11-12a i 13b (R.: 2a)) Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś *
i nie pozwoliłeś mym wrogom naśmiewać się ze mnie.
Panie mój, Boże, †
z krainy umarłych wywołałeś moją duszę *
i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Śpiewajcie psalm, wszyscy miłujący Pana, *
i pamiętajcie o Jego świętości.
Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, †
a Jego łaska przez całe życie. *
Płacz nadchodzi z wieczora, a rankiem wesele.

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną, *
Panie, bądź moją pomocą.
Zamieniłeś w taniec mój żalobny lament, *
Boże mój i Panie, będę Cię sławił na wieki.

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś
Aklamacja (Łk 3, 4c. 6)
Alleluja, alleluja, alleluja

Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego;
wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 7, 24-30) Jan przygotowuje drogę Chrystusowi

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Gdy wysłannicy Jana odeszli, Jezus zaczął mówić do tłumów o Janie: «Co wyszliście zobaczyć na pustyni? Trzcinę kołyszącą się na wietrze? Ale co wyszliście zobaczyć? Człowieka w miękkiej szaty ubranego? Oto w pałacach królewskich przebywają ci, którzy noszą okazałe stroje i żyją w zbytkach. Ale co wyszliście zobaczyć? Proroka? Tak, mówię wam, nawet więcej niż proroka. On jest tym, o którym napisano: „Oto posyłam mego wysłańca przed Tobą, aby przygotował Ci drogę”. Powiadam wam bowiem: Między narodzonymi z niewiast nie ma większego od Jana. Lecz najmniej w królestwie Bożym większy jest niż on».

I cały lud, który Go słuchał, a nawet celnicy przyznawali słusność Bogu, przyjmując chrzest Janowy. Faryzeusze zaś i uczeni w Prawie udaremniili zamiar Boży względem siebie, nie przyjmując chrztu od niego.

17.12.

1. czytanie (Rdz 49, 1a. 2. 8-10) Chrystus będzie pochodził z pokolenia Judy

Czytanie z Księgi Rodzaju

Jakub przywołał swoich synów i powiedział do nich: «Zbierzcie się i słuchajcie, synowie Jakuba, słuchajcie Izraela, ojca waszego!

Judo, ciebie sławić będą bracia twoi, twoja bowiem ręka na karku twych wrogów! Synowie twego ojca będą ci oddawać pokłon! Judo, młody Lwie, na zdobyczy rósć będziesz, mój synu: jak lew się czai, gotuje do skoku, do lwicy podobny, ktoś się ośmieli go drażnić? Nie zostanie odjęte berło od Judy ani laska pasterska zabrana spośród jego kolan, aż przyjdzie Ten, do którego ono należy, i zdobędzie posłuch u narodów!»

Psalm (Ps 72 (71), 1-2. 3-4ab. 7-8. 17 (R.: por. 7)) Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Boże, przenieś Twój sąd królom, *
a Twoją sprawiedliwość synowi królewskiemu.
aby Twoim ludem rządził sprawiedliwie *
i ubogimi według prawa.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Niech góry przyniosą pokój ludowi, *
a wzgórze sprawiedliwość.
Otoczy opieką ubogich z ludu, *
będzie ratował dzieci biedaków.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Za dni jego zakwitnie sprawiedliwość *
i wielki pokój, zanim księżyc zgaśnie.
Będzie panował od morza do morza, *
od Rzeki aż po krańce ziemi.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Niech jego imię trwa na wieki, *
jak długo świeci słońce, niech trwa jego imię.
Niech jego imieniem wzajemnie się błogosławią, *
niech wszystkie narody życzą mu szczęścia.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie
Aklamacja
Alleluja, alleluja, alleluja

Mądrości Najwyższego, która zarządzasz wszystkim mocno i łagodnie,
przyjdź i naucz nas drogi roztropności.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 1, 1-17) Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama.

Abraham był ojcem Izaaka; Izaak ojcem Jakuba; Jakub ojcem Judy i jego braci; Juda zaś był ojcem Faresa i Zary, których matką była Tamar. Fares był ojcem Esroma; Esrom ojcem Arama; Aram ojcem Aminadaba; Aminadab ojcem Naassona; Naasson ojcem Salmona; Salmon ojcem Booz, a matką była Rachab. Booz był ojcem Obeda, a matką była Rut. Obed był ojcem Jessego, a Jesse ojcem króla Dawida.

Dawid był ojcem Salomona, a matką była dawna żona Uriasza. Salomon był ojcem Roboama; Roboam ojcem Abiasza; Abiasz ojcem Asy; Asa ojcem Jozafata; Jozafat ojcem Joram; Joram ojcem Ozjasza; Ozjasz ojcem Joatama; Joatam ojcem Achaza; Achaz ojcem Ezechiasza; Ezechiasz ojcem Manassesza; Manasses ojcem Amosa; Amos ojcem Jozjasza; Jozjasz ojcem Jechoniasza i jego braci w czasie przesiedlenia babilońskiego.

Po przesiedleniu babilońskim Jechoniasz był ojcem Salatiela; Salatiel ojcem Zorobabela; Zorobabel ojcem Abiuda; Abiud ojcem Eliakima; Eliakim ojcem Azora; Azor ojcem Sadoka; Sadok ojcem Achima; Achim ojcem Eliuda; Eliud ojcem Eleazara; Eleazar ojcem Mattana; Mattan ojcem Jakuba; Jakub ojcem Józefa, męża Maryi, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem.

Tak więc od Abrahama do Dawida jest w sumie czternaście pokoleń; od Dawida do przesiedlenia babilońskiego czternaście pokoleń; od przesiedlenia babilońskiego do Chrystusa czternaście pokoleń.

18.12.

1. czytanie (Jr 23, 5-8)
Mesjasz będzie potomkiem Dawida

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza

«Oto nadchodzą dni – mówi Pan – kiedy wzbudzę Dawidowi Odrośl sprawiedliwą. Będzie panował jako król, postępując roztropnie, i będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość na ziemi. W jego dniach Juda dostąpi zbawienia, a Izrael będzie mieszkał bezpiecznie. To zaś będzie imię, którym go będą nazywać: „Pan naszą sprawiedliwością”.

Dlatego właśnie nadchodzą dni – mówi Pan – kiedy nie będą już mówić: Na życie Pana, który wyprowadził synów Izraela z ziemi egipskiej, lecz raczej: Na życie Pana, który wyprowadził i przywrócił pokolenie domu Izraela z ziemi północnej i ze wszystkich ziem, po których ich rozproszył; tak że będą mogli mieszkać na swej ziemi».

Psalm (Ps 72 (71), 1b-2. 12-13. 18-19ab (R.: por. 7))
Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Boże, przekaż Twój sąd królowi, *
a Twoją sprawiedliwość synowi królewskiemu.
aby Twoim ludem rządził sprawiedliwie *
i ubogimi według prawa.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Wyzwoli bowiem biedaka, który go wzywa, *
i ubogiego, który nie ma opieki.
Zmiłuj się nad biednym i ubogim, *
nędzarza ocali od śmierci.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie

Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg Izraela, *
który sam czyni cuda.
Na wieki niech będzie błogosławione Jego imię, *
a Jego chwała niech wypełni ziemię.

Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie
Aklamacja
Alleluja, alleluja, alleluja

Wodzu domu Izraela, który na Synaju dałeś Prawo Mojżeszowi,
przyjdź nas odkupić mocą Twojego ramienia.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Mt 1, 18-24)
Jezus urodzi się z Maryi zaślubionej Józefowi, potomkowi Dawida

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, wpraw nim zamieszkała razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie.

Gdy powziął tę myśl, oto Anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów». A stało się to wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez Proroka: «Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel», to znaczy Bóg z nami.

Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił Anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie.

19.12.

1. czytanie (Mi 5, 1-4a)
Mesjasz będzie pochodził z Betlejem

Czytanie z Księgi proroka Micheasza

Tak mówi Pan:

A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! z ciebie wyjdzie dla mnie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności. Przewoź Pan porzuci ich aż do czasu, kiedy porodzi mająca porodzić. Wtedy reszta braci Jego powróci do synów Izraela.

Powstanie on i paść będzie mocą Pańską, w majestacie imienia Pana, Boga swego. osiądą wtedy, bo odtąd rozciągnie swą potęgę aż po krańce ziemi. a on będzie pokojem.

Psalm (Ps 80 (79), 2ac i 3b. 15-16. 18-19 (R.: por. 4))
Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie

Usłysz, Pasterzu Izraela, *
Ty, który zasiadasz nad cherubami!
Wzbudź swą potęgę *
i przyjdź nam z pomocą.

Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie

Powróć, Boże zastępów, *
wejrzyj z nieba, spójrz i nawiedz tę winorośl.
Chroń to, co zasadziła Twoja prawica, *
latorośl, którą umocniłeś dla siebie.

Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie

Wyciągnij rękę nad mężem Twej prawicy, †
nad synem człowieczym, *
którego umocniłeś w swej służbie.
Już więcej nie odwrócimy się od Ciebie, *
daj nam nowe życie, a będziemy Cię chwalić.

Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie

2. czytanie (Hbr 10, 5-10)
Chrystus przychodzi spełnić wolę Ojca

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Bracia:

Chrystus, przychodząc na świat, mówi: «ofiary ani daru nie chciałeś, ale Mi utworzyłeś ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: oto idę – w zwoju księgi napisano o Mnie – aby spełnić wolę Twoją, Boże».

Wyżej powiedział: «ofiar, darów, całopaleń i ofiar za grzech nie chciałeś i nie podobały się Tobie», choć składane są zgodnie z Prawem.

Następnie powiedział: «oto idę, aby spełnić wolę Twoją». Usuwa jedną ofiarę, aby ustanowić inną. Na mocy tej woli uświęceni jesteśmy przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

Aklamacja (Łk 1, 38)

Alleluja, alleluja, alleluja

Oto ja służebnica Pańska,
niech mi się stanie według słowa twego.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 1, 39-45)
Maryja jest Matką oczekiwanego Mesjasza

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w ziemi Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę.

Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona głośny okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto bowiem, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jest, która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Pana».

20.12.

1. czytanie (Iz 7, 10-14) Panna pocznie i porodzi Syna

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Pan przemówił do Achaza tymi słowami: «Proś dla siebie o znak od Pana, Boga twego, czy to głęboko w Szeolu, czy to wysoko w górze!»

Lecz Achaz odpowiedział: «Nie będę prosił i nie będę wystawiał Pana na próbę».

Wtedy rzekł Izajasz: «Słuchajcie więc, domu Dawidowy: Czyż mało wam uprzykrzać się ludziom, iż uprzykrzacie się także mojemu Bogu? Dlatego Pan sam da wam znak: Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel».

Psalms (Ps 24 (23), 1b-2. 3-4b. 5-6 (R.: por. 7c i 10b)) Przybądź, o Panie, Tyś jest Królem chwały

Do Pana należy ziemia i wszystko, co ją napelnia, *
świat cały i jego mieszkańcy.

Albowiem on go na morzach osadził *
i utwierdził ponad rzekami.

Przybądź, o Panie, Tyś jest Królem chwały

Kto wstąpi na górę Pana, *
kto stanie w Jego świętym miejscu?
Człowiek rąk nieskalanych i czystego serca, *
którego dusza nie Ignęła do marności.

Przybądź, o Panie, Tyś jest Królem chwały

On otrzyma błogosławieństwo od Pana *
i zapłatę od Boga, swego zbawcy.
Oto pokolenie tych, którzy Go szukają, *
którzy szukają oblicza Boga Jakuba.

Przybądź, o Panie, Tyś jest Królem chwały
Aklamacja
Alleluja, alleluja, alleluja

Kluczu Dawida, który otwierasz bramy wiecznego królestwa,
przyjdź i wprowadź z więzienia jeńca siedzącego w ciemnościach.

Alleluja, alleluja, alleluja **Ewangelia (Łk 1, 26-38)** **Maryja pocznie i porodzi Syna**

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do dziewicy poślubionej mężowi imieniem Józef, z rodu Dawida; a dziewicy było na imię Maryja.

Wszedłszy do Niej, Anioł rzekł: «Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami». Ona zmięszała się na te słowa i rozważała, co by miało znaczyć to pozdrowienie.

Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie on wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca».

Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?»

Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego okryje Cię cieniem. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. a oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, którą miano za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego».

Na to rzekła Maryja: «Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego».

Wtedy odszedł od Niej Anioł.

21.12.

1. czytanie (PnP 2, 8-14) Nadchodzi umiłowany

Czytanie z Pieśni nad Pieśniami

Głos mojego ukochanego! Oto on! Oto nadchodzi! Biegnie przez góry, skacze po pagórkach. Umiłowany mój podobny do gazeli, do młodego jelenia. Oto stoi za naszym murem, patrzy przez okno, zagląda przez kraty.

Miły mój odzywa się i mówi do mnie: «Powstań, przyjaciółko ma, piękna ma, i pójdz! Bo oto minęła już zima, deszcz ustał i przeszedł. Na ziemi widać już kwiaty, nadszedł czas przycinania drzew, i głos synogarlicy już słychać w naszej krainie. Figowiec wydał zawiązki owoców i winne krzewy kwitnące już pachną».

Powstań, przyjaciółko ma, piękna ma, i pójdz! Gołąbko ma, ukryta w rozpadlinach skały, w szczelinach przepaści, ukaza mi swą twarz, daj mi usłyszeć swój głos! Bo słodki jest głos twój i twarz pełna wdzięku».

albo:

1. czytanie (So 3, 14-17)
Bóg jest wśród swojego ludu

Czytanie z Księgi proroka Sofoniasza

Wyśpiewuj, Córo Syjońska! Podnieś radosny okrzyk, Izraelu! Ciesz się i wesel z całego serca, Córo Jeruzalem! Oddalił Pan wyroki na ciebie, usunął twego nieprzyjaciela; Król Izraela, Pan, jest pośród ciebie, nie będziesz już bała się ziego.

Owego dnia powiedzą Jeruzolimie: «Nie bój się, Syjonie! Niech nie słabną twe ręce!» Pan, twój Bóg, jest pośród ciebie, Mocarz, który zbawia, uniesie się wesele nad tobą, odnowi cię swoją miłością, wzniesie okrzyk radości.

Psalms (Ps 33 (32), 2-3. 11-12. 20-21 (R.: por. 3a)) Pieśń nową Panu radośnie śpiewajmy

Sławcie Pana na cytrze, *
grajcie Mu na harfie o dziesięciu strunach.
Śpiewajcie Mu pieśń nową, *
pełnym głosem śpiewajcie Mu wdzięcznie.

Pieśń nową Panu radośnie śpiewajmy

Zamiary Pana trwają na wieki, *
zamysły Jego serca przez pokolenia.
Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, *
naród, który on wybrał na dziedzictwo dla siebie.

Pieśń nową Panu radośnie śpiewajmy

Dusza nasza oczekuje Pana, *
on jest naszą pomocą i tarczą.
Raduje się w Nim nasze serce, *
ufamy Jego świętemu imieniu.

Pieśń nową Panu radośnie śpiewajmy

Aklamacja
Alleluja, alleluja, alleluja

Emmanuelu, nasz Królu i Prawodawco,
przyjdź nas zbawić, nasz Panie i Boże.

Alleluja, alleluja, alleluja **Ewangelia (Łk 1, 39-45)**

Maryja jest Matką oczekiwanego Mesjasza

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w ziemi Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę.

Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napelniał Elżbietę. Wydała ona głośny okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto bowiem, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jest, która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Pana».

22.12.

1. czytanie (1 Sm 1, 24-28) Anna dziękuje za narodzenie Samuela

Czytanie z Pierwszej Księgi Samuela

Gdy Anna odstawiła Samuela od piersi, wzięła go z sobą w drogę, zabierając również trzyletniego cielca, jedną efę mąki i bukłak wina. Przyprowadziła go do domu Pana, do Szilo. Chłopiec był jeszcze mały.

Zabili cielca i poprowadzili chłopca przed Helego. Powiedziała ona wówczas: «Pozwól, panie mój! Na twoje życie! To ja jestem ową kobietą, która stała tu przed tobą i modliła się do Pana. O tego chłopca się modliłam, i spełnił Pan prośbę, którą do Niego zanosilałam. Oto ja oddaję go Panu. Po wszystkie dni, jak długo będzie żył, zostaje oddany Panu».

I oddali tam pokłon Panu.

Psalm (1 Sm 2, 1bcd. 4-5. 6-7. 8abcd (R.: por. 1b)) Całym swym sercem raduję się w Panu

Moje serce raduje się w Panu, *
dzięki Niemu moc moja wzrasta.
Szeroko otwarałam usta przeciw moim wrogom, *
bo cieszyć się mogę Twoją pomocą.

Całym swym sercem raduję się w Panu

Łuk potężnych się łamie, *
a mocą przepasują się słabi.
Syci za chleb się najmują, głodni zaś odpoczywają, *
niepłodna rodzi siedmioro, a matka wielu dzieci usycha.

Całym swym sercem raduję się w Panu

Pan daje śmierć i życie, *
wtrąca do otchłani i z niej wyprowadza.
Pan czyni ubogim lub bogatym, *
poniżej i wywyższa.

Całym swym sercem raduję się w Panu

Biedaka z prochu podnosi, *
z błota dźwiga nędzarza,
by go wśród książąt posadzić *
i dać mu tron chwały.

Całym swym sercem raduję się w Panu
Aklamacja
Alleluja, alleluja, alleluja

Królu narodów, Kamieniu węgielny Kościoła,
przyjdź i zbaw człowieka, którego z mułu utworzyłeś.

Alleluja, alleluja, alleluja
Ewangelia (Łk 1, 46-56)

Maryja dziękuje za wcielenie Syna Bożego

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

W owym czasie Maryja rzekła:

«Wielbi dusza moja Pana
i raduje się duch mój w Bogu, zbawicielu moim.
Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy.
Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą
wszystkie pokolenia,
gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny,
a Jego imię jest święte.
Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie
nad tymi, którzy się Go boją.
Okazał moc swego ramienia,
rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.
Strącił władców z tronu,
a wywyższył pokornych.
Głodnych nasycił dobrami,
a bogatych z niczym odprawił.
Ujął się za swoim sługą, Izraelem,
pomny na swe miłosierdzie.
Jak obiecał naszym ojcom,
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki».

Maryja pozostała u Elżbiety około trzech miesięcy; potem wróciła do domu.

23.12.

1. czytanie (Ml 3, 1-4. 23-24) Eliasz poprzedzi przyście Pana

Czytanie z Księgi proroka Malachiasza

Tak mówi Pan Bóg:

«Oto Ja wyślę anioła mego, aby przygotował drogę przede Mną, a potem nagle przybędzie do swej świątyni Pan, którego wy oczekujecie, i Anioł Przymierza, którego pragniecie. Oto nadejdzie, mówi Pan Zastępów. Ale kto przetrwa dzień Jego nadejścia i kto się ostoi, gdy On się ukaze? Albowiem On jest jak ogień złotnika i jak ług farbiarzy. Usiądzie więc, jakby miał przetapiać i oczyszczać srebro, i oczyści synów Lewiego, i przecedzi ich jak złoto i srebro, a wtedy będą składać Panu ofiary sprawiedliwe. Wtedy będzie miła Panu ofiara Judy i Jeruzalem jak za minionych dni i pradawnych lat.

Oto Ja pošlę wam proroka Eliasza przed nadejściem dnia Pańskiego, dnia wielkiego i straszego. I skłoni on serca ojców ku synom, a serca synów ku ich ojcom, abym nie przyszedł i nie poraził ziemi kłtwą».

Psalm (Ps 25 (24), 4-5. 8-9. 10 i 14 (R.: por. Łk 21, 28)) Podnieście głowy, bo Zbawca nadchodzi

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, *
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.
Prowadź mnie w prawdzie według swych pouczeń, *
Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Podnieście głowy, bo Zbawca nadchodzi

Dobry jest Pan i łaskawy, *
dlatego wskazuje drogę grzesznikom.
Pomaga pokornym czynić dobrze, *
uczby ubogich dróg swoich.

Podnieście głowy, bo Zbawca nadchodzi

Wszystkie ścieżki Pana są pewne i pełne łaski *
dla strzegących Jego praw i przymierza.
Bóg powierza swe zamiary swoim czcicielom *
i objawia im swoje przymierze.

Podnieście głowy, bo Zbawca nadchodzi
Aklamacja
Alleluja, alleluja, alleluja

Królu narodów, Kamieniu węgielny Kościoła,
przyjdź i zbaw człowieka, którego z mułu utworzyłeś.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 1, 57-66) Narodzenie Jana Chrzciciela

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Dla Elżbiety nadszedł czas rozwiązania i urodziła syna.

Gdy jej sąsiedzi i krewni usłyszeli, że Pan okazał jej tak wielkie miłosierdzie, cieszyli się z nią razem. Ósmego dnia przyszli, aby obrzezać dziecko, i chcieli mu dać imię ojca jego, Zachariasza. Ale matka jego odpowiedziała: «Nie, natomiast ma otrzymać imię Jan». Odrzekli jej: «Nie ma nikogo w twoim rodzie, kto by nosił to imię».

Pytali więc na migi jego ojca, jak by chciał go nazwać. On zażądał tabliczki i napisał: «Jan będzie mu na imię». I zdumieni się wszyscy.

A natychmiast otworzyły się jego usta i rozwiązał się jego język, i mówił, błogosławiąc Boga. Wtedy strach padł na wszystkich ich sąsiadów. W całej górskiej krainie Judei rozprowadano o tym wszystkim, co się zdarzyło. A wszyscy, którzy o tym słyszeli, brali to sobie do serca i pytali: «Kimże będzie to dziecko?» Bo istotnie ręka Pańska była z nim.

24.12.

1. czytanie (2 Sm 7, 1-5. 8b-12. 14a. 16) Królestwo Dawida będzie trwało wiecznie

Czytanie z Drugiej Księgi Samuela

Gdy król Dawid zamieszkał w swoim domu, a Pan poskromił dokoła wszystkich jego wrogów, rzekł król do proroka Natana: «Spójrz, ja mieszkam w pałacu cedrowym, a Arka Boża mieszka w namiocie». Natan powiedział do króla: «Uczyń wszystko, co zamierzasz w sercu, gdyż Pan jest z tobą».

Lecz tej samej nocy Pan skierował do Natana następujące słowa: «Idź i powiedz mojemu słudze, Dawidowi: To mówi Pan: „Czy ty zbudujesz Mi dom na mieszkanie? Zabrałem cię z pastwiska spośród owiec, abys był władcą nad ludem moim, nad Izraelem. I byłem z tobą wszędzie, dokąd się udałeś, wytraciłem przed tobą wszystkich twoich nieprzyjaciół.

Dam ci sławę największych ludzi na ziemi. Wyznaczę miejsce mojemu ludowi, Izraelowi, i osadzę go tam, i będzie mieszkał na swoim miejscu, a nie poruszy się więcej i ludzie nikczemni nie będą go już uciskać jak dawniej. Od czasu, kiedy ustanowiłem sędziów nad ludem moim izraelskim, obdarzyłem cię pokojem ze wszystkimi wrogami. Tobie też Pan zapowiedział, że sam Pan dom ci zbuduje.

Kiedy wypełnią się twoje dni i spocznieś obok swych przodków, wtedy wzbudzę po tobie potomka twój, który wyjdzie z twoich wnętrzności, i utwierdzi jego królestwo. Ja będę mu ojcem, a on będzie Mi synem. Przede Mną dom twój i twoje królestwo będzie trwać na wieki. Twój tron będzie utwierdzony na wieki».

Psalm (Ps 89 (88), 2-3. 4-5. 27 i 29 (R.: por. 2a)) Na wieki będę słauił łaski Pana

O łaskach Pana będę śpiewał na wieki, †
Twą wierność będę głosił moimi ustami *
przez wszystkie pokolenia.
Albowiem powiedziałeś: †
«Na wieki ugruntowana jest łaska», *
utrwaliłeś swą wierność w niebiosach.

Na wieki będę słauił łaski Pana

«Zawarłem przymierze z moim wybranym, *
przysięgłem mojemu słudze, Dawidowi:
Twoje potomstwo utrwale na wieki *
i tron twój umocnię na wszystkie pokolenia».

Na wieki będę słauił łaski Pana

«On będzie wołał do Mnie: †
„Ty jesteś moim Ojcem, *
moim Bogiem, Opoką mojego zbawienia”.
Na wieki zachowam dla niego łaskę *
i trwałe z nim będzie moje przymierze».

Na wieki będę słauił łaski Pana

Aklamacja
Alleluja, alleluja, alleluja

Wschodzie, Blasku światła wiecznego i Słońce sprawiedliwości,
przyjdź i oświeć siedzących w ciemnościach i mroku śmierci.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 1, 67-79) Nawiedzi nas z wysoka Wschodzące Słońce

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Zachariasz, ojciec Jana, został napełniony Duchem Świętym i zaczął prorokować, mówiąc:

«Błogosławiony Pan, Bóg Izraela,
bo lud swój nawiedził i wyzwolił,
i wzbudził dla nas moc zbawczą
w domu swego sługi, Dawida:

Jak zapowiedział od dawna
przez usta swych świętych proroków,
że nas wybawi od naszych nieprzyjaciół
i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą;
Że naszym ojcom okaże miłosierdzie
i wspomni na swe święte przymierze –
na przysięgę, którą złożył
ojcu naszemu, Abrahamowi.

Da nam, że z mocy nieprzyjaciół wyrwani,
służyć Mu będziemy bez trwogi,
w pobożności i sprawiedliwości przed Nim
po wszystkie dni nasze.

A ty, dziecie, zwać się będziesz
prorokiem Najwyższego,
gdyż pójdziesz przed Panem przygotować Mu drogi:
Jego ludowi dasz poznać zbawienie
przez odpuszczenie grzechów,

dzięki serdecznej litości naszego Boga,
z jaką nas nawiedzi z wysoka Wschodzące Słońce,
by oświecić tych,
co w mroku i cieniu śmierci mieszkają,
aby nasze kroki skierować na drogę pokoju».